

РЕШЕНИЕ

№ 4747

гр. София, 28.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 23.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10234** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 104, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/, във връзка с чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение №Р-436/32-252830/31.8.2018 г. на директора на Агенция „Митници“, с което е потвърден ревизионен акт № ВГ002000-РК24-РА3/11.6.2018 г. на органи по приходите към Митница В., с което са определени задължения за акциз от 401 050,91 лв. и лихви за забава към 11.6.2018 г. в размер на 144 305 лв.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно. Той е собственик и оператор на топлоелектрическа централа /ТЕЦ/, предназначена за нуждите на неговото производство – калцирана сода и сода бикарбонат. За производствената си дейност използва основно твърди горива – въглища и нефтен кокс, които съгласно Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ са акцизни продукти. На [фирма] /предишно наименование на жалбоподателя/ е било издадено удостоверение за освободен от акциз краен потребител № ВГ 002000Е0155/16.7.2012 г. по чл. 24, ал. 2, т. 3 ЗАДС. Извършена му е ревизия за периода от 1.2.2014 г. до 15.8.2017 г. Прието е, че горивата за подаваната пара представляват горива за производство на топлинна енергия и че тя не участва в комбинираното производство на електрическа и топлинна енергия, поради което не следва да се освобождава от акциз по чл. 24, ал. 2, т. 3 ЗАДС, а следва да се формира задължение за акциз по чл. 20, ал. 2, т. 19 ЗАДС. Изведени са

данни от Наредба № РД-16-267/19.3.2008 г., без да е взето предвид, че с нея са установени правила за определяне количеството ел.енергия, произведена от комбинирано производство. Наредбата е издадена на основание чл. 162, ал. 3 от Закона за енергетиката /отм./ и няма отношение към определянето на задълженията по ЗАДС. Твърди, че задължения за акциз върху горива за пара през Р./Б. не възникват, тъй като уредбите представляват част от противоаварийните механизми на ТЕЦ и нямат собствено предназначение, различно от обслужването на основните съоръжения. Ето защо иска да бъдат отменени обжалваните актове до посочените размери. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на Агенция „Митници“ счита, че жалбата е неоснователна. Твърди, че правилно, на основание чл. 20, ал. 2, т. 19 ЗАДС, са установени задължения за акциз на енергийните продукти, изразходвани за произведената прегрята пара, преминала през Р./Б., тъй като това представлява разделно производство на топлинна енергия и е свързано с експлоатацията на инсталираните в предприятието Р./Б. уреди, които се захранват с прегрята пара от общия парен колектор на парогенераторите. Правилно е прието, че е налице разделно производство на топлинна енергия, като по смисъла на чл. 20, ал. 2, т. 19 ЗАДС тези горива са използвани за цели, различни от удостоверението. И в двата случая /при неаварийни състояния и при спрян турбогенератор/ Р./Б. се захранват с прегрята пара през разклонение преди турбогенератора – т.е. те нямат връзка с комбинираното производство. Правилно е прието, че парата преминава през разклонение преди турбогенератора – т.е. нямат връзка с комбинираното производство. Правилно са използвани за целите на акцизното облагане Таблица № 2 от отчетите, съгласно Приложение № 1 към чл. 3, ал. 3 и чл. 22, ал. 1 от Наредба № РД-16-267/19.3.2008 г. Правилен е изводът, че енергийните продукти са използвани за производство на топлинна енергия, а не в процес на комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия. Тъй като вещото лице в СТЕ е посочило, че след като от парата в нито един момент не се произвежда ел.енергия, то е налице разделно производство на топлоенергия. Твърди, че топлинната енергия се произвежда в котлите /преди Р./Б./ и като такава тя преминава през тях и директно се предоставя на потребителите. Ето защо моли да се отхвърли жалбата. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Оспореното решение е издадено от компетентен за това орган – директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 104, ал. 4 ЗАДС. При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. РА е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за постановяването му.

Относно спазването на процесуалните правила. При извършване на служебна проверка съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните

правила.

Страните не спорят относно фактите по делото.

Установява се, че производството по издаване на оспорения ревизионен акт е започнало въз основа на ЗВР № ВG002000-РК24-Р1/9.10.2017 г., за установяване на задължения за акциз за периоди от 1.2.2014 г. до 15.8.2017 г.

Ревизионното производство е приключило с ревизионен акт № ВG002000-РК24-РА3/11.6.2018 г. на органи по приходите към Митница В., като жалбоподателят оспорва акта в частта, с която са определени задължения за акциз от 401 050,91 лв. за периода от 1.2.2014 г. до 31.12.2015 г. и лихви за забава към 11.6.2018 г. в размер на 144 305 лв.

Жалбоподателят е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 4, предл. първо от ЗАДС. По данни от Търговския регистър, през периода, за който е възложена ревизията, като предмет на дейност на дружеството е вписан „производство и продажба на калцирана сода, содови продукти, минерални соли, химически продукти и други свързани дейности, както и производство на електрическа и топлинна енергия за стопански нужди.

През ревизирания период жалбоподателят е имал статут на освободен от акциз краен потребител (ОАКП), с издадено от началника на Митница В. удостоверение за ОАКП по чл. 24, ал. 2, т. 3 от ЗАДС - за производство на електрическа енергия - удостоверение за освободен от акциз краен потребител № ВG 002000Е0155/16.7.2012 г.

Жалбоподателят притежава лицензия за производство на електрическа и топлинна енергия № Д-047-03/06.12.2000 г. издаден от Държавна комисия за енергийно регулиране за срок от 20 г., изменен с решение № И7-Л-047/27.10.2015 г. на ДКЕВР.

В ревизионния акт е прието, че топлоелектрическата централа, която жалбоподателят експлоатира, осъществява комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия с топлоносител водна пара, предназначена за промишлени нужди на стопански потребители. За производството на тази пара се използват въглища и нефтен кокс. Всички енергийни продукти се използват и участват в производството на пара. След изгаряне на горивата в котлите генерираната прегрята пара посредством общ парен колектор се подава към парни турбини /турбогенератори/, с които се осъществява производство на топлинна и електрическа енергия по комбиниран начин.

По посочените факти страните не спорят.

Същевременно обаче в ревизионния акт е изложено становището, възприето и в потвърдителното му решение, че е налице разделно производство на топлинна енергия, като са използвани горива за цели, различни от удостоверението, с което жалбоподателят е освободен от акциз. Р. и Б. са разположени на разклонения на паропроводите преди всеки турбогенератор и автоматично поемат потока от прегрята пара, както при аварийно изключване, така и при неаварийно състояние, когато минава постоянен поток от прегрята пара. И в двата случая прегрята пара не се използва в комбинираното производство на топлинна и ел.енергия, а отива директно при потребителите. Ето защо е прието, че са налице предпоставките на чл. 20, ал. 2, т. 19 ЗАДС преди редакцията му ДВ бр. в сила от 1.1.2016 г. – твърдите горива, които са освободени от акциз, са използвани за цели, различни от посочените в удостоверението за освобождаване, поради което за тях следва да се начислява акциз.

Същевременно обаче, видно от СТЕ се посочва, че в котлите се произвежда прегрята пара, която постъпва в общ главен парен колектор, който довежда свежата пара до

турбогенераторите /8 бр./, където се осъществява производството на технологична пара за содовото производство и на ел.енергия. В ТЕЦ има монтирани и работещи 1 бр. редукиционно-охладително устройство /Р./ и 6 бр. бързодействащи редукиционно-охладителни устройства /Б./. В заключението е уточнено, че Р. и Б. са тръбни устройства, монтирани на тръбопроводите за пара. Горивата /въглища и кокс/ се подават и изгарят единствено в енергийните парогенератори /котли/ за производството на пара. През Р. и Б. преминава малка част /нормално около 1-2 %/ от свежата пара, като количествата горива, необходими за Р. и Б. не могат да се измерят. Може да се изчисли единствено парата, преминала през тези устройства и оттук да се изчислят горивата, които са я произвели.

Предназначението на Р. и Б., посочва вещото лице, е с оглед оптималното управление на производствения процес, както и за поддържане на зададените параметри в автоматичен режим, независимо от изменението на текущото натоварване, както и за осигуряване на пара на консуматорите. Това са елементи на технологията на електропроизводството. Режимът на работа изисква те да могат да поемат изключително бързо 100 % натоварване, поради което непрекъснато се пропускат минимални количества пара, което се твърди, че представлява технологична загуба за централата, която обаче е неизбежна. Те се включват само при необходимост, но дори и това води до загуби за централата.

Б. се явява елемент от системата за регулиране на електропроизводството, като осигурява прецизното регулиране на дебита; в противен случай ще се повиши налягането на котлите и ще се премине в аварийна ситуация. Основното предназначение на Р. и Б. е да намаляват налягането и температурата на парата. Тези устройства /на англ. В./ са свързани с турбината, за да може тя да бъде байпасирана в дадени ситуации.

Спорният по делото въпрос е следва ли енергийните продукти, от които е произведена тази пара, преминала през посочените устройства и използвана за ел.енергия за собствени нужди /съгласно констатациите в РА/, да подлежат на облагане с акциз. Доказателствената тежест е на ответника – за доказване факта на такова производство и съответно – използване.

Видно от заключението по СТЕ обаче, тези констатации са неточни. Действително, се установява, че жалбоподателят е използвал за свои нужди част от произведената ел.енергия. Видно от неоспореното от страните заключенията по СТЕ, което съдът кредитира, в ТЕЦ няма директно измерване на количествата пара, преминали през Р. и Б., с търговска точност. Възприетата от ответника методика води до натрупване на грешки и значително надвишаване на количеството пара. Дори и по тази методика се получават данни, че през тях преминават от 1 до 5 % от годишното производство. Същевременно обаче съгласно Указания за образуване на цените на топлинна енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ приети от Комисията за енергийно и водно регулиране през 2015 г., признатите загуби следва да са до 2 %, като загубата на топлинна енергия се определя от количествата пара, преминало през Р./Б..

На следващо място, от залючението по СТЕ се установява, че описанието РД на механизма на действие на Р./Б. е неточно. Едно от Р. – 100/10, се ползва в режим на пускане на котел или на турбина, за да съхрани парата в регенеративния тракт на централата. Без него не може да се задействат тези основни съоръжения. Друго от устройствата – Б. 21/6 е разположено след турбогенератор 6 или 8, като улавя пара,

която е преминала през една от двете турбини и ел. им двигатели.

С оглед на така изложената фактическа обстановка съдът намира, че не се установява от страна на жалбоподателя, чиято е доказателствената тежест, по категоричен начин, при условията на пълно и главно доказване, наличието на предпоставките на чл. 20, ал. 2, т. 19 ЗАДС, а именно –освобождаване за потребление по отношение на енергийни продукти от освободени от акциз крайни потребители /каквото е жалбоподателят/ за цели, различни от удостоверението /в случая – комбинирано производство на ел. и топлинна енергия/, по отношение на количествата, изчислени съгласно методиката по оспорения акт.

На следващо място, в ЗАДС, по отношение на процесния период, не съществува специална уредба за облагането на енергийни продукти, използвани в случаик като процесния, каквато уредба е предвидена с изм. в ДВ бр. 92/2015 г., в сила от 1.1.2016 г.

В подкрепа на извода за липса на основание за начисляване на процесните задължения, са и решения на ВАС по адм.д. № 2566/2019 г., № 5346/2013 г., № 8451/2016 г., № 1153/2016 г. и №14095/2016 г. В този смисъл е и цитираната практика на СЕС в решение по адм.д. № 2566/2019 г. на ВАС, а именно по дело С-31/17 във връзка с приложението на чл. 14, пар.1, б. а и чл. 1, пар. 1, б. а от директива 2003/96.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е основателна.

По разноските. На основание чл. 144 АПК, вр. чл. 78, ал. 1 ГПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски съобразно представения списък.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], решение №Р-436/32-252830/31.8.2018 г. на директора на Агенция „Митници“, с което е потвърден ревизионен акт № ВГ002000-РК24-РАЗ/11.6.2018 г. на органи по приходите към Митница В., както и

ОТМЕНЯ ревизионен акт № ВГ002000-РК24-РАЗ/11.6.2018 г. на органи по приходите към Митница В., с който са определени задължения за акциз от 401 050,91 лв. и лихви за забава към 11.6.2018 г. в размер на 144 305 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 20190,54 лв. – разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: